

Sygn. akt. II Cz 701/16

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SO Agnieszka Terpiłowska

Sędziowie: SO Aleksandra Żurawska

SO Barbara Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 25 lipca 2016 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...)S.A. w W.

przeciwko E. D.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 10 maja 2016 r., sygn. akt I C 2179/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

(...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Kłodzku odrzucił apelację pozwanej od wyroku z dnia 2 marca 2016r. W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd pierwszej instancji wskazał, iż zarządzeniem z dnia 20 kwietnia 2016r. pozwana została wezwana do usunięcia braków formalnych apelacji w terminie tygodniowym od dnia doręczenia wezwania, pod rygorem odrzucenia apelacji. Przesyłka Sądowa została doręczona pozwanej w dniu 22 kwietnia 2016r., termin do usunięcia braków formalnych upłynął w dniu 29 kwietnia 2016r. Pismem z dnia 27 kwietnia 2016r, pozwana oznaczyła stronę powodową i wskazała, iż wnioskuje o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości. Pozwana nie przedstawiła zarzutów ani nie uzasadniła ich. Oplata została uiszczona w dniu 2 maja 2016r. a zatem po upływie terminu. Sąd pierwszej instancji na podstawie art. 370 k.p.c. odrzucił apelację.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła pozwana wnosząc o ponowną analizę wydanego postanowienia. W uzasadnieniu zażalenia pozwana wskazała, iż przedstawiła zarzut, iż strona pozwana mając wypowiedzenie umowy naliczyła składkę na ubezpieczenie. Ponadto nie jest prawdą, iż uiszczyła opłatę sądową od apelacji po terminie.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

Pozwana została wezwana zarządzeniem z dnia 20 kwietnia 2016r. do usunięcia braków formalnych wniesionej apelacji m.in. poprzez przedstawienie zarzutów i uzasadnienie apelacji. Apelacja wniesiona przez pozwaną dotknięta była powyższymi brakami formalnymi i były to braki, który uniemożliwiały nadanie apelacji biegu. Apelacja w tym

zakresie powinna spełniać bowiem wymogi przewidziane w treści art. 368 § 1 pkt 2 i 3 k.p.c. Wniesiony środek odwoławczy ma zmierzać do podważenia zaskarżonego orzeczenia i musi zostać określone przez stronę, jakie zarzuty podnosi w odniesieniu do wydanego w sprawie orzeczenia. W uzasadnieniu apelacji natomiast pozwana podniosła, jedynie iż „podjęto wzmoczone starania do dotarcia do pisemnego wypowiedzenia umowy złożonej u przedstawiciela (...) i wysłanej do siedziby ubezpieczyciela (...) – po otrzymaniu w/w dokumentów zostaną dosłane do apelacji”. Mimo wezwania pozwana nie uzasadniła apelacji i nie podniosła żadnych zarzutów. Wbrew twierdzeniom zawartym w zażaleniu zarzut w nim sformułowany nie został wcześniej zawarty w apelacji ani w piśmie uzupełniającym jej braki.

Jeśli przyjąć, iż uzasadnienie pozwanej należy traktować jako zgłoszenie nowego wniosku dowodowego, to był on spóźniony (w rozumieniu art. 381 k.p.c.). Fakt wypowiedzenia umowy bowiem należało dowodzić przed Sądem pierwszej instancji. Samo zgłoszenie w apelacji wniosku dowodowego, czy też jego zapowiedzi (ponieważ należy podkreślić, iż pozwana nie dysponuje tym dowodem a jedynie wskazuje na jego poszukiwanie) nie zastąpi podniesienia zarzutów i uzasadnienia, z jakich powodów pozwana kwestionuje wydane w sprawie orzeczenie. Należało zatem przyjąć, iż pozwana nie usunęła w terminie braku formalnego apelacji, a apelacji, dotkniętej tym brakiem, nie można było nadać biegu. Już z tej przyczyny zasadnie Sąd pierwszej instancji w oparciu o treść art. 370 k.p.c. odrzucił apelację.

Pozwana podniosła również, iż opłaciła w terminie apelację. Załączony do zażalenia dowód nadania w zasadzie pozostaje nieczytelny. Z pieczęci widniejącej na dowodzie trudno wnioskować, w jakiej jednostce została uiszczona opłata.

Opłatę należy uiścić przy wniesieniu do sądu pisma podlegającego opłacie (art. 10 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Dz.U.2016.623 j.t.). Opłata zgodnie z treścią § 2 ust 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia z dnia 31 stycznia 2006 r. w sprawie sposobu uiszczania opłat sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2006.27.199) powinna zostać uiszczona monografię w formie bezgotówkowej na rachunek bieżący dochodów sądu albo w formie wpłaty gotówkowej, bezpośrednio w kasie sądu lub w formie znaków opłaty sądowej. W sprawach nieuregulowanych odrębnie cytowaną ustawą o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, zastosowanie znajdują przepisy kodeksu postępowania cywilnego (art. 8 cyt. ustawy). Ugruntowany pozostaje pogląd, oparty na treści art. 165 § 2 k.p.c. iż w razie dokonania wpłaty w formie bezgotówkowej na rachunek sądu za dzień uiszczenia opłaty przyjmuje się dzień przyjęcia polecenia przelewu przez bank, w którym zlecający ma rachunek o ile polecenie ma pokrycie w bieżących środkach na nim zgromadzonych. Nie ma wtedy znaczenia kiedy faktycznie bank dokonał przelewu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 24 kwietnia 2004 r., II CZ 38/04, LEX). Przy wpłacie dokonanej gotówką decydujące znaczenie ma czy podmiot za pośrednictwem, którego dokonuje się wpłaty ma status polskiej placówki pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe lub w placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 2014 r., III CZP 112/13, LEX). Ryzyko posłużenia się innym podmiotem niż wyżej wymienione, co do terminu wykonania zleconej czynności, obciąża osobę wnoszącą opłatę. W takiej sytuacji dniem uiszczenia opłaty nie jest dzień powierzenia opłaty temu podmiotowi ale data uznania opłaty na rachunku sądu (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 17 maja 2012 r., I ACz 878/12, LEX, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 czerwca 2005 r., II CZ 49/05, LEX).

orzeczenia sądów

Z sądowego dokumentu wpłaty wynika, iż opłata w sprawie została uznana na rachunku sądu w dniu 2 maja 2016r. Pozwana natomiast nie wykazała, by skutecznie w dacie zlecenia opłaty, uiściła opłatę na rzecz sądu - we właściwy sposób i za pośrednictwem uprawnionych podmiotów.

Również w tym zakresie zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie i jako pozbawione podstaw w całości podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

(...)